

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Petra Kobylky a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **RNDr. V. V.**, právně zast. JUDr. Renatou Vaškovou, advokátkou se sídlem v Rožnově pod Radhoštěm, Nádražní ul. 188, proti žalovanému **Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem ve Zlíně, tř. Tomáše Bati 21, o přezkoumání rozhodnutí správního orgánu

t a k t o :

I. Rozhodnutí ze dne 14.10.2008, č.j. KUZL 68874/2008, sp. zn. KUSP 51281/2008 ÚP-Zi, **se zrušuje** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku uhradit žalobci prostřednictvím jeho právní zástupkyně JUDr. Renaty Vaškové, advokátky, se sídlem Rožnov pod Radhoštěm, Nádražní ul. 188, náklady řízení v částce 6 800,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 16.12.2008 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, jak je označeno ve výroku pod bodem I. tohoto rozsudku. Tímto rozhodnutím bylo předchozí prvostupňové správní rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“) ze dne 26.5.2008, č.j. MěÚ/Výst/3656/2006/Hr-np/2008-68, jímž byla umístěna a povolena stavba „Stavební úpravy a přístavba rekreačního objektu pro změnu užívání na rodinný dům“ na pozemku st. p. 915, parc. č. 478/1 v k.ú. Dolní Bečva a st. p. 2525 v k.ú. Rožnov pod Radhoštěm změněno tak, že ve výroku rozhodnutí se č. parcely 478/1 mění na 478/37 a v odůvodnění rozhodnutí se č. parcely 478/1 mění na 478/37 a dále pokud se týká částí výroku změnou nedotčených, bylo odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí zamítnuto a toto rozhodnutí zároveň v těchto částech potvrzeno.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného je m.j. uvedeno, že stavební úřad postupoval v řízení v souladu se zákonem, posoudil veškeré podklady pro rozhodnutí a dospěl k závěru, že navrženou stavbu lze umístit a povolit. Chybu v psaní spočívající v záměně čísla pozemků žalovaný odstranil jako zřejmou chybu v psaní. K námitce žalobce týkající se nesouhlasu s vyjádřením odboru silničního hospodářství Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ve věci přístupu a příjezdu k předmětné stavbě a žádosti o jeho přezkum a přehodnocení žalovaný uvedl, že stanovisko Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm, odboru výstavby a ÚP, oddělení silničního, ze dne 23.4.2007, č.j.: MěÚ/Výst/962/2007/JH, jako příslušného silničního správního úřadu podle ust. § 40 odst. 4 písm. a) a odst. 5 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPK“) a orgánu státní správy podle ust. § 124 odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je nutno považovat za jeden z podkladů pro rozhodnutí stavebního úřadu. Vyplývá z něj, že stávající příjezdová pozemní komunikace k předmětné stavbě je veřejně přístupnou účelovou komunikací ve smyslu ZPK. Jedná se o stanovisko k žádosti, nikoliv o závazné stanovisko, a proto nebylo možno postupovat ve smyslu ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Z uvedeného vyplývá, že stavební úřad, ani žalovaný, nejsou kompetentní přezkoumávat správnost takového stanoviska, natož pak jej jakkoliv přehodnocovat. Pokud se žalobce existencí předmětné komunikace cítí být nepřiměřeně dotčen na svých právech, může se nápravy domáhat pouze prostřednictvím příslušného soudu. Za údržbu a správu veřejné komunikace je zodpovědný její vlastník, nikoliv vlastník pozemku, pokud jde o rozdílné osoby. Navíc předmětná veřejná komunikace, jak konstatoval příslušný silniční správní orgán, již existuje. Z toho vyplývá, že stavba nemá na její existenci přímý vliv.

Ve včas podané žalobě žalobce namítal, že nesouhlasí jako vlastník dotčené parcely p.č. 1781/11, zahrada, aby po tomto pozemku jezdili a měli přístup ke svému rodinnému domu stavebníci. Tito se stali vlastníky rekreačního objektu, ke kterému není nutný příjezd; za tohoto stavu také nemovitosti kupovali. Není možné, aby přístup k domu stavebníků měl být realizován po pozemku žalobce. Žalobce nesouhlasí s vyjádřením Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm, odboru silničního hospodářství, o které stavební úřad opřel své rozhodnutí; nejedná se o veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Žalobce se domáhá ochrany soukromého vlastnictví, neboť jednání správních orgánů považuje za neoprávněný zásah do jeho vlastnických práv. Nejedná se o veřejně přístupný pozemek, ale o kulturu „zahrada“, je nerozhodné, že tato zahrada není oplocená. Žalobce nesouhlasí s tím, že názor odboru silničního hospodářství Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm nebyl přezkoumán žalovaným, jak se žalobce v odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí domáhal. Tímto byla porušena zásada dvojinstančnosti řízení. Žalobce nehodlá udržovat svůj pozemek jako komunikaci, není možné, aby byl správním orgánem zavázán k údržbě a odpovědnosti za komunikaci. Názor odboru silničního hospodářství Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm je nesprávný.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný k žalobním bodům odkázal na stanovisko zaujaté v odůvodnění jeho přezkoumávaného rozhodnutí a navrhl, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání postupem ve smyslu ust. § 76 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Žalobce především namítal nesprávnost stanoviska Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm, odboru výstavby a ÚP – oddělení silničního ze dne 23.4.2007, č.j.: MěÚ/Výst/962/2007/JH a jeho nepřezkoumání žalovaným k odvolací námitce žalobce. V předmětném stanovisku je uvedeno, že z místního šetření provedeného dne 20.4.2007 vyplývá, že se v současné době jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb.; stanovisko bylo vydáno k žádosti stavebníků ze dne 13.4.2007.

Jak již bylo shora uvedeno, vlastníkem pozemku, na němž má být podle uvedeného správního orgánu umístěna veřejně přístupná účelová komunikace je žalobce. Tento pozemek je evidován jako zahrada, zemědělský půdní fond, rozsáhlé chráněné území. Nesprávnost uvedeného stanoviska namítal žalobce již v odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí a stejně tak se domáhal, aby žalovaný uvedené stanovisko přezkoumal. Odvolací námitky byly v podstatě totožné s námitkami uplatněnými žalobcem v projednávané žalobě. Jak bylo shora již uvedeno, žalovaný i prvostupňový správní orgán ohledně stanoviska shodně uvedli, že se nejedná o závazné stanovisko, nýbrž o stanovisko k žádosti, u něhož z tohoto důvodu nebylo možno postupovat ve smyslu ust. § 149 odst. 4 správního řádu, přičemž žalovaný, ani prvostupňový správní orgán, nejsou kompetentní přezkoumávat správnost takového stanoviska, či jej přehodnocovat. Prvostupňový správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že v případě poukazovaného stanoviska Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm, odboru výstavby a ÚP – oddělení silničního jde o jedno ze stanovisek, na jejichž základě rozhodl o umístění stavby a vydal na předmětnou stavbu stavební povolení. Prvostupňový správní orgán uvedl, že přístup a příjezd k objektu je řešen po stávající kapacitně vyhovující veřejně přístupné účelové komunikaci, která navazuje na silnici třetí třídy a dále zpevněným příjezdem, na který je zřízeno věcné břemeno. Stavební úřad zjistil, že stavba má zajištěn kapacitně vyhovující příjezd, m.j. po veřejně přístupné účelové komunikaci na parcele č. 1781/11.

Jak uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný, předmětné stanovisko není závazným stanoviskem ve smyslu institutu tzv. závazného stanoviska (jenž je po procesní stránce upraveno ve správním řádu účinném od 1.1.2006 a které úzce souvisí s přijetím nového stavebního zákona č. 183/2006 Sb.). Jak vyplývá z prvostupňového správního rozhodnutí, toto rozhodnutí bylo vydáno postupem podle stavebního zákona č. 50/1976 Sb. (§ 39 a § 66 tohoto zákona). Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) upravoval tzv. závazná stanoviska, která vydávaly dotčené orgány státní správy v ust. §§ 126 a 127, přičemž se jednalo na rozdíl od nové právní úpravy o samostatná správní rozhodnutí.

V projednávané věci nejde o tzv. závazné stanovisko ani z pohledu stavebního zákona z roku 1976 Sb., ani z pohledu nového stavebního zákona č. 183/2006 Sb., resp. správního řádu č. 500/2004 Sb. Jedná se o podklad pro vydání rozhodnutí ve smyslu ust. § 50 správního řádu, podle jehož odst. 1 a 4 platí, že podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy, přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, vč. toho, co uvedli účastníci.

Jelikož se nejednalo o závazný podklad pro správní orgán, bylo na prvostupňovém správním orgánu, aby tento podklad byl zhodnocen postupem ve smyslu shora citovaného ust.

§ 50 odst. 4 správního řádu. K tomu však v souzené věci nedošlo a nápravu k odvolací námitce žalobce neučinil ani žalovaný. Uvedeným postupem došlo k porušení ust. § 50 odst. 4 správního řádu a dále též ust. § 68 odst. 3 tohoto zákona, podle něhož v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Došlo tak k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správními orgány, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Soud proto postupem ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení bez jednání, neboť podle tohoto ustanovení soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Otázkou, zda předmětné stanovisko je či není správné, se proto nejdříve musí zabývat správní orgány. Žalovaný je vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, zajistí odstranění zjištěné vady.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení v plné výši, neboť současně neshledal existenci důvodů, které by měly vést byť i jen k částečnému nepřiznání těchto nákladů. Náhrada nákladů řízení se sestává z náhrady za zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, z náhrady za 2 úkony právní služby à 2 100,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, žalobní návrh) podle ust. §§ 7, 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a 2 režijních paušálů à 300,- Kč podle ust. § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění platném pro projednávanou věc.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ust. § 102 a násl. s.ř.s.) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2, 4 s.ř.s.).

V Brně dne 13.12.2010

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu